

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. M.**

skazanego z art. 258 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 marca 2025 r.

wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 9 marca 2020 r., sygn. II AKa 424/18,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

dnia 22 grudnia 2016 r., sygn. XVIII K 178/09,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. M. wniósł kasację, w której zostały sformułowane zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego, które – zdaniem skarżącego – miało istotny wpływ na treść orzeczenia oraz rażącej niewspółmierności kar wymierzonych skazanemu.

W toku postępowania kasacyjnego skazany A. M. złożył osobisty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, kładąc akcent na błędy proceduralne jakich dopuścił się Sąd odwoławczy prowadząc postępowanie w konsekwencji, którego nie uwzględnił wniesionej na korzyść wnioskodawcy apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja prawna ujęta w art. 532 § 1 k.p.k., będąca odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niej jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając ostatecznego orzeczenia Sądu Najwyższego w przedmiocie kasacji wniesionej na korzyść A. M. , należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, brak jest podstaw do przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji obrońcy skazanego, a jest to – co bezsporne – warunek *sine qua non* wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Szereg argumentów w tym przedmiocie zawiera pisemna odpowiedź na kasację złożona do sprawy przez prokuratora.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do uznania, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki, czego nie zmienia argumentacja wnioskodawcy dotycząca wyroku łącznego.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]

